

РЕШЕНИЕ

№ 1430

гр. София, 13.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **7499** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на П. Д. И. /промяна на фамилното име на Ланцман от 20.01.2004 г./, ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], ж.к. Дървеница [жилищен адрес] чрез адв. К. Б., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], 329 кантора срещу Решение № ПИ-213/08.07.2025 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 59 – 00 – 107/12.02.2024 г. ., в частта, в която се оспорва изпълнителното основание, посочено в Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. № 240022 – 048 – 0023856/05.02.2024 г. на старши публичен изпълнител И. Н. при ТД на НАП – С., както и срещу образуването на изпълнително дело №[ЕИК]/2024 г. по описа на ТД на НАП – С., а в останалата част преписката е върната на публичния изпълнител за произнасяне по искането за прекратяване на изпълнителното производство.

С жалбата се иска отмяна на решението на директора на ТД на НАП – С. и прекратяване на изпълнителното дело. Правят се възражения, че публичните задължения за ДОО и ЗО за 2018 г. и 2019 г., предмет на изпълнителното дело, за които са подадени декларации обр. 6 от жалбоподателката са недължими по силата на закона, конкретно по силата на чл. 6, ал. 3 от Спогодба между Република България и държавата И. за социална сигурност. За процесния период П. Д. Ланцман е била подчинена на социалното законодателство на държавата И. и по отношения на нея не е следвало да се прилага ДОПК по аргумент от чл. 2, ал. 2 от ДОПК. Доводите се поддържат от адв. Б.. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез юрисконсулт В., прави искане жалбата да бъде

оставена без уважение, а обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. На жалбоподателката е било указано да се представи удостоверение за приложимост на социалното законодателство на И., издадено от компетентната институция по пребиваване на лицето, каквото не е представено. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след преценка на доказателствата по делото и въз основа на становищата на страните, приема за установено от фактическа страна:

На пълномощник на П. Д. И. /промяна на фамилното име на Ланцман от 20.01.2004 г./ е връчено Съобщение за доброволно изпълнение изх. № С240022 – 048 – 0023856/05.02.2024 г., с което е предоставен 7 – дневен срок за доброволно погасяване на задължения в общ размер на 1341.10 лева главница и лихви. Задълженията са по подадени от П. Д. И. декларации образец 6 за задължения за здравно осигуряване и ДОО за периоди от 2018 г. и 2019г.

Срещу съобщението е подадена жалба на 12.02.2024 г., която е оставена без разглеждане с Решение № ПИ – 155/06.06.2024 г. на директора на ТД на НАП –С..

Решение № ПИ – 155/06.06.2024 г. на директора на ТД на НАП –С. е отменено с Решение № 21870/25.06.2025 г. по адм. дело № 6372/2024 г. на АССГ и преписката е върната за ново произнасяне по същество.

Процесното Решение № ПИ – 213/08. 07. 2025 г. на директора на ТД на НАП – С. е постановено в изпълнение на Решение № 21870/25.06.2025 г. по адм. дело № 6372/2024 г. на АССГ. С него е оставена без уважение жалба с вх. № 59 – 00 – 107/12.02.2024 г., в частта, в която се оспорва изпълнителното основание, посочено в Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. № 240022 – 048 – 0023856/05.02.2024 г. на старши публичен изпълнител И. Н. при ТД на НАП – С., както и срещу образуването на изпълнително дело №[ЕИК]/2024 г. по описа на ТД на НАП – С.. Със същото решение преписката е върната на публичния изпълнител за произнасяне в частта относно искането за прекратяване на изпълнителното производство.

За да отхвърли жалбата административният орган е приел, че подадените от жалбоподателката П. Д. И. декларации обр. 6 са годни изпълнителни основания по чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК. Искането за заличаване на данните по тези декларации въз основа на сключената Спогодба между Република България и държавата И. е отхвърлено в хода на извършена проверка, при която е направено заключение, че липсват основания за заличаване на подадените данни по реда на чл. 5 КСО за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г. За резултатите от проверката е съставен Протокол № ПО – 22221524018861 – 073 – 001/21.08.2024 г. Поради наличие на годно изпълнително основание, законосъобразно е образувано и изпълнителното производство.

По делото са приети като доказателства подадените от П. Д. И. декларации обр. 6 за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г. с декларираните от нея данни за размер и основание на публичните задължения. Приложен е Протокол № ПО – 22221524018861 – 073 – 001/21.08.2024 г., с който е отказано заличаване на подадените данни по реда на чл. 5 КСО. Отказът не е обжалван и е влязъл в сила.

Няма издадено Удостоверение за приложимо осигурително законодателство в сферата на социалната сигурност за лицето П. Д. И.. Няма издадени задължителни предписания от НОИ за заличаване/коригиране на подадените данни по реда на чл. 5 от КСО.

До жалбоподателката е изпратено писмо от НАП във връзка с определяне на приложимото осигурително законодателство, в което е посочено, че компетентна за определяне и удостоверяване на приложимото социално законодателство е съответната институция по приложимо право на държавата И., където следва да бъде отправено искане за издаване на

съответното удостоверение. Т. удостоверение не е представено по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, разгледана по същество е неоснователна.

Решение № ПИ – 213/08. 07. 2025 г. на директора на ТД на НАП – С. е издадено от компетентен орган, в законоустановената форма, при изложени мотиви от фактическа и правна страна, спазване на процедурните правила и правилно приложение на материалния закон и целта на закона.

С решението е отхвърлено оспорването на изпълнителното основание и започването на изпълнително производство за събиране на публични вземания, главници и лихви по подадени от П. Д. И. /промяна на фамилното име на Ланцман от 20.01.2004 г./, декларации обр. 6 за задължения за здравно осигуряване и ДОО за периоди през 2018 г. и 2019 г.

Оспореното изпълнително основание са подадените декларации образец 6, както следва: с вх. №220021803287338/14.04.2018 г. за период от 01.05.2018 г. до 11.06.2019 г., със срок на доброволно плащане 30.04.2018 г.; с вх. №220021903393981/15.04.2019 г., с номер на протокола 22000193528985, за период от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., със срок на доброволно плащане 30.04.2019 г. и вх. №220022004096575/28.04.2020 г., с номер на протокола 22000203775376, за период от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., със срок на доброволно плащане 30.09.2019 г. Декларациите обр. 6 се подават от самоосигуряващото си лице, което само изчислява основата и дължимите задължителни осигурителни вноски и ги внася в сроковете, определени в съответния закон. Жалбоподателката П. Д. И. е подала тези декларации като сама е определила основата и дължимите осигурителни вноски, но не ги е заплатила в установените срокове. Не е подала коригиращи декларации в срока по чл. 104, ал.1 от ДОПК, не е искала промяна по реда на чл. 104, ал. 2 от ДОПК. На 21. 02. 2024 г. и на 16.02.2024 г. е подала молби до ТП на НОИ и до НАП с искане за заличаване на данните от подадените декларации обр. 6 за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. С Протокол № ПО-22221524018861 – 073 – 001/21. 08. 2024 г. на старши инспектор по приходите при ТД на НАП – С. е отказано заличаване на данните по подадените декларации обр. 6 за 2017 г., 2018 г. и 2019г. Отказът не е обжалван и е влязъл в сила. Декларациите не са коригирани, данните не са заличени, жалбоподателката не е представила указаното й с Писмо изх. № М – 24 -28 – 848#3/01.11.2024 г. удостоверение от приложимото осигурително законодателство за нея от компетентната институция по приложимо право на държавата И., при което подадените от нея декларации съставляват годно изпълнително основание, както е приел и ответника в оспореното решение. Действително, съгласно чл. 6, ал. 3 от Спогодба между Република България и държавата И. за социална сигурност, лице, което е самостоятелно заето на територията на едната или на двете договарящи страни и което пребивава на територията на една от договарящите страни, е подчинено на законодателството на договарящата страна, на чиято територия пребивава. Т. лице се третира по начин, все едно, че упражнява всичките си професионални дейности на територията на договарящата страна, на чието законодателство е подчинено. Спогодбата е ратифицирана и е приложима, но в тежест на жалбоподателката е да докаже, че са налице основанията на посочената норма за нейното прилагане. В случая не е представено доказателство, че досежно социалното осигуряване в периода 2018 г. и 2019 г. по отношение на П. Д. И. е приложимо осигурителното законодателство на държавата И.. Няма доказателства и дали е декларирали същите данни за упражняваната дейност пред израелските компетентни органи и дали за този период е социално осигурена в държавата И., доколкото целта на спогодбата е социална сигурност.

Изпълнителните основания са регламентирани в чл. 209 от ДОПК, като съгласно чл. 209, ал.2, т. 2 от ДОПК принудително изпълнение се предприема въз основа на декларация, подадена от

задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. Подадените от П. Д. И. декларации обр. 6 с изчислени от нея задължения за задължителни осигурителни вноски за 2018 г. и 2019 г., които са декларирани, но не са внесени в срок, са изпълнително основание по смисъла на чл. 209, ал.2, т. 2 от ДОПК, въз основа на което законосъобразно е образувано изпълнително производство. В съответствие с приложимия материален закон е образувано изпълнително дело, защото декларираните осигурителни вноски не са внесени в срок.

Решение № ПИ – 213/08. 07. 2025 г. на директора на ТД на НАП – С. с което е оставена без уважение жалба с вх. № 59 – 00 – 107/12.02.2024 г. , в частта, в която се оспорва изпълнителното основание, посочено в Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. № 240022 – 048 – 0023856/05.02.2024 г. на старши публичен изпълнител И. Н. при ТД на НАП – С., както и срещу образуването на изпълнително дело №241476082/2024 г. по описа на ТД на НАП – С. е законосъобразно. Правилно с него е изпратено на публичния изпълнител за произнасяне по компетентност и искането за прекратяване на изпълнителното производство.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на правния спор на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 102.26 евро /200 лева/.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I - во отделение, 43- ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. Д. И. /промяна на фамилното име на Ланцман от 20.01.2004 г./, ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], ж.к. Дървеница [жилищен адрес] чрез адв. К. Б., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], 329 кантора срещу Решение № ПИ-213/08.07.2025 г. на директора на ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА П. Д. И. /промяна на фамилното име на Ланцман от 20.01.2004 г./, ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], ж.к. Дървеница [жилищен адрес] да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 102.26 евро /200 лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.268, ал. 2 от ДОПК.

Съдия: